

Kedves Olvasó!

Negyven napos utazásra hívunk Klaus Douglass és Fabian Vogt könyve alapján a böjti időszakban.

Az első héten a "*ki vagyok én valójában?*" kérdést fogjuk körbejárni.

Az adott olvasmányok után mindig találni fogunk egy "napi tanácsot" ezzel a jelzéssel:

Áldott utazást kíván minden útitársának:

A Hitéleti Bizottság

[A könyv megvásárolható:

<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-korul>]

5 perc

1.nap / Mi az ember

8. Zsoltár

1 A karmesternek: „A szőlőtaposók” kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára.

2 Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön, az égen is megmutattad fenségedet!

3 Gyermekek és csecsemők szája által is építed hatalmadat ellenfeleiddel szemben, hogy elnémítsd az ellenséget és a bosszúállót.

4 Ha látom az eget, kezed alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél,

5 micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?

6 Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg.

7 Úrrá tetted kezed alkotásain, mindent a lába alá vetettél:

8 a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is,

9 az ég madarait, a tenger halait, amelyek a tenger ösvényein járnak.

10 Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön!

Az olvasók többsége valamilyen módon hisz Istenben, és felfedezőutunkon többet szeretnének megtudni róla és saját magukról. Isten az ember legmélyebb titka. Nélküle nem bírjuk megérteni, kik vagyunk valójában. És nélküle életünk honnan-hová-miértje pusztá spekuláció, ködben tapogatózás, amelyre legvégül nem kapunk választ. Az Isten létére vonatkozó kérdés azért fontos, mert tőle függ az ember létére vonatkozó kérdés.

Az emberiség ősi kérdése: "Mi az ember?"

- Nap mint nap tucatjával kapunk egymással ellentmondó válaszokat rá, ami csak azt bizonyítja, hogy igazából nem bírunk megbírkózni vele. "Az ember szép"- mondják a magazinok és reklámok fényképei. "Az ember okos" - ezt mutatják a technika eredményei. "Az ember erős és gyors" - ezt sugallja a sport. Természetesen egészen másfajta válaszok is vannak. Olyan helyeken találunk rájuk, ahová nem szívesen járunk: "Az ember gonosz" - állítják a börtönök. "Az ember szenvedésre született"- mondják a kórházak. "Az ember szétesik" - üzenik az idősoththonok. "Az ember por" - mesélik a temetők.
- Azért is annyira nehéz megválaszolni ezt a kérdést, mert hiányzik a mérce, amelynek segítségével meg tudnánk tenni. Elképzelésünk alapján az ember egyszerűen összehasonlíthatatlan. Mihez mérjük? Dávid először a világegyetemre irányítja a tekintetét, és nagyon kicsinek érzi magát. Aztán lefelé keresi a mércét. Megállapítja, hogy hatalma van a természet és állatvilág fölött. Ez az ember?

1.nap / Mi az ember

- Ha figyelmesen olvassuk a zsoltárt, feltűnik, hogy Dávid nem is kérdez. Inkább ámul, az örömteli ámulás meglepett hangnemében szól. Mennyire nagynak, mennyire értékesnek kell lennie az embernek, ha te, Isten, foglalkozol vele, ha szereteteddel kíséred, törödsz vele? Vajon nem éppen ez jelenti "nagyságunkat", emberi mivoltunk valódi jelentőségét: hogy Isten, a Teremtő gondol ránk, szeret és kísér bennünket? Nem leszünk ettől a gondolattól "majdnem olyan dicsőségesek", mint maga Isten?
- Izgalmas ez a Dávid által felállított mérce! A világegyetem nagysága mellett mi, emberek eltűnünk, vagy meg kellene elégednünk az alánk rendelt lények - mint a juhok és marhák - szomorú mércéjével, ha nem létezne egy Isten, aki gondol ránk! Ne értsük félre: Dávid nem Istennel méri magát - ez vakmerő lenne - nem, saját magát és értékét Isten szeretetéhez, kegyelméhez méri. Felfedezőutunk első napján ez máris fontos útjelző: sem nem kell elvesznünk a mindenségben, sem nem kell megelégednünk annyival, hogy "evolucionálisan továbbfejlesztett ebihalaknak" lássuk magunkat. Isten mindig szeretett bennünket - ez az a mérce, amellyel mérnünk kell magunkat, és kevesebbel nem kell és nem is szabad megelégednünk.

"Isten nem azért szereti az embert, mert az értékes, hanem az ember azért olyan értékes, mert Isten szereti őt."

Helmut Thielicke

1.Vasárnap, böjtfő: Valakivel közösen az online térben, vegyünk részt egy Istentiszteleten, majd beszéljünk az elhangzottakról. (Vagy a személyesen átélt impulzusokról.)